

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.395 van 22 maart 1999
in de zaak A. 68.271/IX-1342.**

In zake : Victor NOSSIN,
wonende te BRUSSEL,
Boterbloembinnenhof 10

tegen :

het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van
Personen met een Handicap,
gevestigd te BRUSSEL,
Sterrenkundelaan 30.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Victor NOSSIN
op 21 maart 1996 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 21 februari 1996 van de
beroepscommissie bij het Vlaams Fonds voor Sociale
Integratie van Personen met een Handicap, waarbij zijn
beroep als ongegrond wordt afgewezen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 2 september 1998
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 15 februari 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 maart 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
P. DE MAEYER, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 22 december 1993 dient Victor NOSSIN bij
het Vlaams Fonds een aanvraag om inschrijving en bij-
stand tot sociale integratie in. Hierin wordt aangedron-
gen op een tussenkomst in de kosten van de aankoop van
een computer en van software.

1.2. Het Vlaams Fonds oordeelt op 25 februari
1994 dat de aanvraag om bijstand op het vlak van ar-
beidsgereedschap in principe in aanmerking kan worden
genomen. Een nader onderzoek om te zien of aan de
reglementaire voorwaarden is voldaan, is evenwel nood-
zakelijk.

1.3. In een aanvullende beslissing van 4 april
1995 wordt de tegemoetkoming in de kosten van een
computer en een laserprinter geweigerd.

1.4. Betrokkene tekent tegen deze beslissing op 17 april 1995 beroep aan bij de beroepscommissie van het Vlaams Fonds.

1.5. Op 21 februari 1996 bevestigt de beroepscommissie de beslissing van het Vlaams Fonds.

De beslissing van de beroepscommissie rust op volgende redengeving :

"Gelet op de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van minder-validen, inzonderheid op artikel 3;

Gelet op het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 maart 1965, inzonderheid op artikel 85 1a;

Gelet op het ministerieel besluit van 17 maart 1965, gewijzigd bij ministerieel besluit van 15 januari 1969, tot vaststelling van de voorwaarden voor toekenning door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen van een tegemoetkoming in de kosten voor aankoop van arbeidsgereedschap;

In casu werd de tussenkomst gevraagd in arbeidsgereedschap : in een computer, in een laserprinter en in de grafische programma's.

De tenlasteneming van arbeidsgereedschap wordt geregeld door bovenvermeld ministerieel besluit. Aan de voorwaarden van het besluit is trouwens voldaan. In theorie zou het gevraagde dus tenlasteneembaar zijn.

Het probleem is hier echter te weten of het nog wel om 'arbeidsgereedschap' gaat.

De wet zelf geeft geen exacte definitie wat onder arbeidsgereedschap dient verstaan te worden. Indien men echter het woord letterlijk neemt mag men toch stellen dat het moet gaan om gereedschap dat in de arbeid zelf gebruikt wordt.

In casu betrof het gevraagde eigenlijk oefenmateriaal. De gevraagde hardware en software zijn een dubbel van deze die hij gebruikt op het werk, en zouden moeten dienen om thuis de op het werk gebruikte programma's verder in te oefenen.

Het gevraagde betreft hier in wezen dus niet het arbeidsgereedschap, maar een kopie van het arbeidsgereedschap. Deze kopie moet trouwens niet dienen om te arbeiden, maar eigenlijk slechts om te 'studeren', om zich verder te bekwamen, ...

Alhoewel de wetteksten zwijgen over wat precies onder arbeidsgereedschap dient verstaan te worden, mag men toch aannemen dat in casu het gevraagde niet

als arbeidsgereedschap kan beschouwd worden, zelfs niet onder de ruimst mogelijke definitie.

Op grond van deze overwegingen weigerde de Raad van Bestuur de computerhardware en software ten laste te nemen.

De beroepscommissie is van oordeel dat deze beslissing terecht werd genomen en dat het beroep-schrift dan ook als ongegrond dient afgewezen te worden.";

2. Over de bevoegdheid van de Raad van State.

Overwegende dat het krachtens artikel 582, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek de arbeidsrechtbank toekomt van de onderhavige vordering kennis te nemen; dat de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank die van de Raad van State uitsluit; dat verzoeker aangaande de bevoegdheid van de Raad van State in deze werd misleid door de brief waarbij hem de bestreden beslissing werd betekend; dat het dan ook past de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te brengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig maart
1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.